

Садржај:

Драгана Абрамовић - [Змија у недрима](#)

Драма *Змија у недрима* Драгане Абрамовић, која отвара ову свеску, у основи варира древни космогонијски сиже о сукобу сила светлости са снагама насиља и хаоса. У текст је учитан многоврстан венац народних предања и легенди, попут оних о змији младожењи, која ноћу постаје прекрасан младић, у лепој љубавној причи о Јањи и Јовану (дивском старешини?). Драма тематски евоцира време у коме се одвија сукоб богова из словенског паганског пантеона и људи који су тај пантеон превазишли. Као у Летопису Перунових потомака Десанке Максимовић, Црнобог је уз помоћ Моране ухватио Зору, па ће се на небу одиграти коначни обрачун између сила добра и зла, легија светлости и таме.

Поред митолошких елемената, у текст *Змије у недрима* учитани су и жанровски елементи легендарне приче, у епизоди са Свевидом који, као прерушено путујуће божанство, куша гостопримство домаћина. Гневно божанство ће за казну окаменити оне чије је срце од камена. Митолошко језгро у драми представља развијено предање о здухачу, који се бори са алама из страшне Црнобогове армаде. ... [>>> види поговор](#)

Ана Бујић - [Оснивач](#)

Драма *Оснивач* Ане Бујић показује раскошни таленат младе ауторке. Ако се, пишући Енеиду, „Вергилије нашао на чистини пред Хомером“ (Б. Радовић), онда се Ана Бујић,

пишући о оснивачу хиљадугодишњег Царства, обрела пред обојицом. Није ова драма славолук ни Хомеру, нити Вергилију. Одабравши једну епизоду приликом Енејиног бекства из запаљене Троје, боравак у Либији, где се картагињанска краљица Дидона смртно заљубила у последњег Тројанца, Ана Бујић ће драмски убедљиво проговорити о исконском односу човека и жене, у антици и данас, о вољи богова и испуњењу те воље, која не даје право човеку да буде срећан, али му не ускраћује право да воли. У Енеиди, после седам година, и са седам бродова, Енеја доспева до либијске обале. Оснивач почиње доласком Анхиса и Енеје, као погорелаца и страдалника, у Картагину. Енеја код картагињанске краљице тражи и налази уточиште, а вољом богова и љубав. Воља богова, истовремено, није и воља судбине. Дидона и Енеја ће се смртно заљубити једно у друго, али неће остати заједно, јер се онда не би могло испунити изречено... [>](#)
[>>](#) [види поговор](#)

Смиљана Ђорђевић - [Мала и ноћна музика](#) (Радио-игра за децу)

Радио-игра за децу Смиљане Ђорђевић *Мала и ноћна музика*, са лирским музичким асоцијацијама, представља изузетно складну љубавну причу о Ромеу и Јулији музичког оркестра, љупкој Виолини и срамежљивом Пиколу. Прича о Гудачићима и Дувачићима, бескрајно симпатична и нежна, представља варијацију прастаре приче о лепоти музичке и драмске игре. Нетрпељивост и ривалство између Гудачића и Дувачића, између коленовића и племениташа с једне стране, и дошљака с друге, који заузимају овим првима животни простор, барем према њиховом осећању, прича је која постоји откако је света и века. Драматуршки прецизно вођена радња, добро угођени акустички ефекти, изврсни дијалози, прилагођени Анђелином узрасту и природи инструмената о којима је реч, све су ово одлике изузетно складне радио-игре за децу. Није без значаја ни чињеница што ће љубав између несташног Пикола и дражесне каћиперке Виолине бити у финалу драме прокламована у амбијенту уједињених гудачких и дувачких гласова, под звучним славолуком најдубљих хуманистичких вредности на којима почива људско друштво... [>>>](#)
[види поговор](#)

Владислава Војновић - [Деца ере компјутера](#) (Полулуткарска представа за децу)

Луткарска представа за децу Владиславе Војновић под насловом *Деца Ере Компјутера* бескрајно је духовита, шармантна и надамце озбиљна представа. У љубавну причу о Анастасу и Спасенији уткане су неприметно и неусиљено нити озбиљних друштвених проблема и траума савремене српске свакодневице. Од мотива дечје неприлагођености, преко проблема вршњачког насиља и нетолерантности, све до вивисекције дехуманизоване школске заједнице и осиромашене дечје психе у ери компјутера и компјутерских игрица. Креирање компјутерске игрице по обрасцу народних епских песама о Марку Краљевићу изузетно је проницљиво решење којим се показује да је основа ове представе, као и компјутерске игрице, еклатантна инверзија стварности. Главни негативац у рачунару постаје мајка Јевросима. Стара мајка Краљевића Марка у песми је представљена као млада, лепа и охо-хо згодна девојка... [>>> види поговор](#)

Јелена Попадић - [Кохио](#)

Кохио, полу-луткарска представа Јелене Попадић, такође пребива у домену митологије. Она истражује могућности промене и преображавања како људи тако и лутака, идеја, маргина, текста. Нису ли та истраживања усмерена и на откривање могућности и граница позоришне илузије као такве? У напоменама које представљају пролог, али би врло лако могле и да буду епилог, представљени су основни поетички оквири унутар којих функционише текст драме. Сам текст се самопоништава ауторском напоменом да је реч о драми за гледање, а не за читање: „Кохио“ је комад за децу, не тако мало децу. „Кохио“ није комад за читање, него за гледање. „Кохио“ је комад који је наизглед врло незгодан за извођење. Он то није. То је комад у коме

ликове тумаче и глумци, и лутке: лутке су – Кохио, Конија и новинари. Сви остали, а то су Скрибо Туш и позоришни радници – то су глумци.“

Кохио, међутим, није ни само комад за децу, нити је само комад за гледање. У то ће се уверити свако ко завири у причу која се текстом нуди. Комад писан у стиху, замишљен као мјузикл, као драма и као метадрама и као метаметадрама, представља истински изазов за истраживача. Шта је Јелена Попадић дидаскалијама хтела да каже?! И који је смисао овако исцрпних упутстава?

Од смишљеног поетичког увођења у текст, чини се да је инверзија основни драматуршки поступак. Почетак тако може бити крај или обрнуто, песма може бити текст или обрнуто, много може бити мало или обрнуто, лутке могу постати глумци или обрнуто... [>>> види поговор](#)

Мирјана Јевтић - [Кафана у Њујорку](#) (носталгична драма по мотивима интернет-прича Џоа Молера)

Драма Мирјане Јевтић *Кафана у Њујорку* (“носталгична драма по мотивима интернет-прича Џоа Молера”), камерна је једночинка, која сажето представља бол српских емиграната и раскореника по белом свету, који у потрази за бољим послом и условима живота, најчешће изгубе себе. Комад је доследно грађен на опозицијама типа некад:сад, и представља врло опорно виђење савремене српске стварности. У уводу драме се одвија диспут који је хиљаду пута виђен у Србији у данашње време: о бесмислу останка у тајкунизованој Србији и о бесмислу одласка у равнодушну туђост. Као у причи о “тамном вилајету”: ако узмеш, кајаћеш се; ако не узмеш, кајаћеш се још и више: У кафани у Њујорку, предвиђеној за рушење, што даје симболичку потку комаду Мирјане Јевтић, одиграће се прича о генерацијској пропасти Србије, ма где да се она налазила. Овај кроки показује врло талентовану списатељицу... [>>> види поговор](#)

Бошко Сувајић - [Поговор](#)

Едиција Савремена српска драма КЊИГА 44

Издавачи: УДРУЖЕЊЕ ДРАМСКИХ ПИСАЦА СРБИЈЕ

11000 Београд, Господар Јевремова 19

ПОЗОРИШТЕ “МОДЕРНА ГАРАЖА”, Мајке Јевросиме 30

www.drama.org.rs

udraps@gmail.com

За издаваче: Миладин Шеварлић и Братислав Петковић

Одговорни уредник, Миладин Шеварлић

Главни уредник, Момчило Ковачевић

Извршни уредник, Недељко Бодирога

Редакција: Миладин Шеварлић, др Бошко Сувајџић, мр Снежана Кутрички

др Едуард Дајч, Радомир Путник

Коректура: Редакција

Ликовно и техничко решење: Ново Чогурић

Припрема за штампу: Светозар Станкић

ISBN 978–86–85501–35–7

Штампа и повез: “ГРАФОРЕКЛАМ”, Параћин

Штампање завршено децембра 2010.

Тираж: 300 примерака